20/05/2023

Ο Αυστραλίας για την 82η Επέτειο της Μάχης της Κρήτης και το διττό χαρακτήρα της

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος σε μήνυμά του για την 82η Επέτειο της Μάχης της Κρήτης επισημαίνει ότι ο φόρος τιμής που αποδίδουμε σήμερα στους ήρωες προγόνους μας έχει διττό χαρακτήρα.

΄”Μα και προς διττή κατεύθυνση, καθότι ο Θεός οικονόμησε να ζούμε στην ευλογημένη Αυστραλία, ως σαρξ εκ της σαρκός ενός Έθνους που μετείχε θυσιαστικώς στην εποποιία της ***Μάχης της Κρήτης****. Δεν λησμονούμε ποτέ τα παλικάρια του Σώματος των* ***ANZACs*** *που πολέμησαν και έχυσαν το αίμα τους στα χώματα της μεγαλονήσου, μοιραζόμενα τις ίδιες υψηλές αξίες με τον λαό της Κρήτης και με όλον τον* ***Ελληνικό λαό****. Με την αυταπάρνηση και τη θυσία τους, έβαλαν τα θεμέλια μιας γέφυρας που θα ενώνει παντοτινά τους δύο μακρινούς τόπους, τους δύο αδελφούς λαούς μας. Τους τιμούμε ολόψυχα και τους καταθέτουμε την ευγνωμοσύνη μας!”, επισημαίνει μεταξύ άλλων ο* ***Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας.***

Ολόκληρο το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας για την 82η Επέτειο της Μάχης της Κρήτης

"Ξεφυλλίζοντας κανείς το βιβλίο της ελληνικής ιστορίας, θα συναντήσει αμέτρητες σελίδες δόξας και ηρωισμού, από τα βάθη της αρχαιότητας μέχρι τα σύγχρονα χρόνια. Σελίδες γραμμένες με το αίμα των προγόνων μας, οι οποίοι δε δίσταζαν να υπερασπιστούν τις αξίες, τα ιδανικά και την πατρώα γη τους, ακόμη κι όταν η αδιαμφισβήτητη αριθμητική και στρατιωτική υπεροχή του αντιπάλου προδίκαζε τη θυσία τους υπέρ της πατρίδος.

Με αφορμή τη σημερινή επέτειο της ***Μάχης της Κρήτης,*** *καλούμαστε να στρέψουμε την προσοχή μας σε μια τέτοια λαμπρή σελίδα της ιστορίας μας. Καλούμαστε να ανατρέξουμε νοερά στην αγιοτόκο και ηρωοτόκο* ***Κρήτη*** *και να προσπαθήσουμε να βιώσουμε τις δραματικές συνθήκες του Μαΐου του 1941. Τότε που η ναζιστική επέλαση εξελισσόταν πλήρως στην ευρωπαϊκή ήπειρο, σαρώνοντας εύκολα ή δύσκολα όποια αντίσταση συναντούσε στο διάβα της. Τότε που η μικρή και* ***φτωχή Ελλάδα,*** *έχοντας υψώσει το ανάστημά της μπροστά στον πανίσχυρο* ***Ιταλο-Γερμανικό Άξονα*** *κι έχοντας πετύχει το μεγάλο Έπος στα βουνά της* ***Ηπείρου****, τελικά υπέκυπτε υπό το βάρος της ταυτόχρονης και συντονισμένης επίθεσης των εισβολέων.*

Σε αυτές τις εφιαλτικές συνθήκες, πόσο ψυχικό σθένος χρειάζεται ο λαός μιας μικρής κουκίδας του χάρτη, ώστε να τολμήσει να προβάλει αντίσταση; Πόσοψυχικό σθένος χρειάζονται οι απλοί άνθρωποι, ηλικιωμένοι και γυναικόπαιδα,ώστε να προστρέξουν με ό,τι μέσα διαθέτουν για την υπεράσπιση του τόπου τους σε έναν αγώνα που διαφαίνεται εξ αρχής χαμένος; Πόσο ψυχικό σθένος απομένει στα παλικάρια που επιστρέφουν εξαντλημένα από τα βουνά της Πίνδου και της ***Αλβανίας****, ώστε να συνεχίσουν να παλεύουν υπέρ βωμών και εστιών, μέχρι και την τελευταία ρανίδα του αίματός τους;*

Κι όμως! Αυτοί ήταν οι πρόγονοί μας! Κι αυτό ήταν το φρόνημά τους! Φρόνημα αδούλωτο, που δεν τους επέτρεπε να εγκαταλείψουν τον αγώνα. Φρόνημα συνυφασμένο με τις αξίες της ***Πίστεως και του Γένους μας****, που δεν τους επέτρεπε να σκύψουν το κεφάλι και να παραδοθούν αμαχητί.*

Σήμερα τιμούμε τη μνήμη τους με άπειρο σεβασμό και ευγνωμοσύνη ,όχι μόνο για τον ηρωικό αγώνα που έδωσαν και για τη θυσία τους υπέρ της ελευθερίας της πατρίδος μας. Αλλά και για τις πολύτιμες διδαχές που μας επιτρέπουν να αντλήσουμε από το παράδειγμά τους: Ότι σε κάθε μικρή και μεγάλη δοκιμασία που αντιμετωπίζουμε στη ζωή μας, πρέπει να πορευόμαστε με φρόνημα γενναίο, να μην εγκαταλείπουμε, να μη σκύβουμε το κεφάλι, να μην παραδιδόμαστε αμαχητί!

Διττός λοιπόν ο χαρακτήρας του φόρου τιμής που αποδίδουμε σήμερα στους ήρωες προγόνους μας. Μα και προς διττή κατεύθυνση, καθότι ο Θεός οικονόμησε να ζούμε στην ευλογημένη Αυστραλία, ως σαρξ εκ της σαρκός ενός ***Έθνους*** *που μετείχε θυσιαστικώς στην εποποιία της* ***Μάχης της Κρήτης****. Δεν λησμονούμε ποτέ τα παλικάρια του* ***Σώματος των ΑΝΖΑCs*** *που πολέμησαν και έχυσαν το αίμα τους στα χώματα της μεγαλονήσου, μοιραζόμενα τις ίδιες υψηλές αξίες με τον λαό της Κρήτης και με όλον τον* ***Ελληνικό λαό****. Με την αυταπάρνηση και τη θυσία τους, έβαλαν τα θεμέλια μιας γέφυρας που θα ενώνει παντοτινά τους δύο*

μακρινούς τόπους, τους δύο αδελφούς λαούς μας. Τους τιμούμε ολόψυχα και τους καταθέτουμε την ευγνωμοσύνη μας!